Druhý príchod Pána Ježiša Krista

written by Drahoslav Vajda | 1. marca 2025

Predslov

Pred ukrižovaním Ježiš svojich učeníkov informoval o odchode k Otcovi a potešoval ich slovami: *„Nech sa neľaká vaše srdce! Veríte v Boha, verte aj vo mňa. V dome môjho Otca je mnoho príbytkov; keby nebolo tak, povedal by som vám to, pretože vám idem prihotoviť miesto a keď odídem a prihotovím vám miesto, prídem zase a poberiem si vás k sebe, aby ste tam, kde som ja, aj vy boli“* (Ján 14:1-3).

Pán uviedol iba jeden, ale pre jeho nasledovníkov veľmi dôležitý dôvod: *idem vám pripraviť miesto*. A ubezpečenie: *prídem zase a poberiem si vás k sebe*.

Úvod

Pán Ježiš Kristus príde znova na túto zem. O tom v kresťanskom prostredí niet žiadnych pochybností. Bude to jeho druhý príchod, ktorý ale pre rôzne skupiny ľudí bude mať rôzny význam. Iný pre Cirkev, iný pre izraelský národ a úplne iný pre pohanské národy sveta.

Na jeho budúci príchod sa ho na Olivovom vrchu pýtali jeho učeníci (apoštoli; Matúš 24:3)[A)]: *„... čo bude znamením tvojho príchodu a skonania sveta?“* Pán Ježiš o svojom príchode hovoril v tretej osobe ako o *dni Syna človeka.* Pritom vo veršoch 3, 27, 37 a 39 v gréckych textoch je použité slovo *parúzia*[1),2)]. To znamená, že sa ho apoštoli pýtajú na príchod (parúziu) pre jeho ľud (verš 3). A v takom zmysle im aj odpovedal. K zhromaždeniu Božieho ľudu okolo Pána Ježiša Krista, k parúzii, dôjde na dvakrát. Vo svojej odpovedi hovorí dvoch parúziách.

Parúzia, o ktorej hovorí vo veršoch 36-42 – slovo sa vyskytuje vo veršoch 37 a 39 – , je udalosť príchodu Pána a nášho zhromaždenie, Cirkvi, okolo neho (2. Tesalonickým 2:1). V týchto veršoch hovorí o vychvátení svojej Cirkvi (Matúš 16:18) – o prvom vzkriesení.[B)] Oznamuje im, že jeho príchod a vychvátenie budú také prekvapivé, ako to bolo za dní Noeho. Vzatí zo zeme nebudú všetci. Niektorí budú vzatí, iní zanechaní. Pán Ježiš preto povzbudzuje k bdelosti (verš 42 a ďalšie).[B),C)]

V *parúzii*, o ktorej hovorí vo veršoch 27-31 – slovo sa vyskytuje vo verši 27 –, ide o zhromaždenie zachráneného *ostatku Izraela* zo všetkých končín sveta okolo neho (verš 31).[D)] Jeho príchod z nebies na zem bude sprevádzaný po celom svete dobre viditeľnými znameniami. Uvidia ho, *Syna človeka*, všetky pokolenia zeme, *prichádzajúceho na nebeských oblakoch s mocou a slávou veľkou* (verš 30). K tejto parúzii – k zhromaždeniu už spaseného posledného ostatku Izraela okolo neho do Jeruzalema – dôjde hneď po skončení posledného Danielovho „týždňa“, čiže hneď po skončení veľkého, či Jakobovho súženia (verš 29). Pán Ježiš aj spasený ostatok Izraela budú pritom na zemi.

Zhromaždením posledného ostatku Izraela zo všetkých kútov zeme do Izraela sa naplnia jeho slová o dvoch stádach, ktoré má priviesť do ovčinca (Ján 10:15-16). Cirkev vtedy už bude v Jeruzaleme, lebo Pán po zostúpení z nebies príde do Jeruzalema a Cirkev od vychvátenia je už stále s ním (1. Tesalonickým 4:17).

Pán Ježiš a prorok Daniel

Rozhovor Pána s jeho štyrmi apoštolmi na Olivovej hore sa uskutočnil po jeho príchode do Jeruzaleme jazdiac na osliatku. Vtedy prišiel na tretiu, jemu poslednú slávnosť paschy (Veľkej noci). Tým sa naplnilo proroctvo Zachariáša 9:9 o príchode Izraelu zasľúbeného Kráľa a Mesiáša do Jeruzalema. Izraelský národ ho však neprijal, ale namiesto toho ho ukrižovali. Výnimkou bola len malá časť národa, vyvolený ostatok tej doby. Boli to tí, ktorí išli pred ním a za ním a volali „Hosanna v Synu Dávidovom…“ (Matúš 21:9). Bolo to doba jeho prvého príchodu.

Po udalostiach v chráme (Matúš 21:12-23:36) Pán Ježiš vyriekol nad Izraelom nové proroctvo: *„Jeruzaleme, Jeruzaleme, ty, ktorý vraždíš prorokov a kameňuješ tých, ktorí sú kedy poslaní k tebe, koľko ráz som chcel zhromaždiť tvoje deti, tak ako sliepka zhromažďuje svoje kuriatka pod svoje krýdla, ale nechceli ste! Hľa, zanecháva sa vám váš dom pustý! Lebo vám hovorím, že ma už odteraz nikdy neuvidíte, až poviete: Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom!“* (Matúš 23:37-39)

Pán Ježiš vo svojej prorockej odpovedi na Olivovej hore vyučoval o poslednej dobe. Najprv uviedol všeobecnú charakteristiku doby, ktorá bude na svete pred jeho príchodom. Pripodobnil ju predpôrodným bolestiam (verše 4-14). Je to výstižné, lebo jeho príchodom na zem nastane zánik starého sveta, zaniknú všetky zemské kráľovstvá (štáty) a zrodí sa nová doba (Zjavenie 19:19-21).

Doba pred jeho príchodom bude charakterizovaná predovšetkým veľkým zvodom a odpadnutím od viery v neho (ochladnutím v láske), ale kto vo viere v neho v tejto zlej dobe vytrvá až do konca, až do jeho príchodu, bude spasený (verš 13). Cirkev bude na zemi až do okamihu jeho príchodu pre ňu, do okamihu vychvátenia (parúzii veršov 36-42) a bude hlásať evanjelium po celom svete.

Bude to doba veľkého zvodu. Mnohí sa budú vydávať za Krista, za Spasiteľa a zvedú mnohých (verše 5, 11). Budú nepokoje, vojny, hladomor, prírodné katastrofy (zemetrasenia a pod.). V týchto katastrofických udalostiach, v skúškach viery, ktoré prídu na všetkých obyvateľov zeme (Zjavenie 3:10), treba obstáť a trpezlivo očakávať príchod Krista (*„Tu je trpezlivosť svätých, tu tí, ktorí ostríhajú prikázania Božie a vieru Ježišovu*“ – Zjavenie 14:12, tiež 13:10).

Táto predpôrodná doba bude trvať až do okamihu, ku ktorému vo svojej odpovedi veršom 15 priviedol Ježiš prítomných apoštolov. Bude to okamih posadenia *sa syna zatratenia* do jeruzalemského chrámu (2. Tesalonickým 2:3-4). Týmto okamihom sa Antikrist demaskuje a nastane doba tri a pol ročného Jakobovho, veľkého súženia. Bude to doba veľkého celosvetového súženia akého nebolo od stvorenia sveta a ani už viac nebude (verš 21). Ani predpôrodné bolesti neboli tak veľké ako budú tie, ku ktorým dôjde vo veľkom súžení. Predpôrodné udalosti boli len lokálne, vyskytujúce sa len miestami (verš 24:7). Bude to tri a pol ročná doba celosvetových katastrof, na konci ktorej bitkou pri Harmagedode dôjde ku skonania starého sveta, všetkých zemských kráľovstiev – ale ešte nie k zániku tejto starej zeme.

Veršom 15 Pán Ježiš privádza k Danielovmu proroctvu o poslednej dobe, a tým aj k výkladu

proroctiev o dni Hospodinovom, starozákonných proroctiev týkajúcich sa poslednej doby. Táto časť starozákonných proroctiev má dva aspekty. Hovorí sa v nich o dobe katastrof a utrpení, ale rovnako aj o záchrane a vykúpení Božieho ľudu, svätých Najvyšších, z nej (Jeremiáš 30:7; Daniel 7:27). Odvolaním sa na Daniela vlastne prepája starozákonnú a novozákonnú dobu poukazovaním, že udalosti poslednej doby boli Božiemu ľudu oznamované už v dávnej minulosti a ľud bol na ne pripravovaný. (Podrobnejšie o tom píšeme v článku na adrese Deň Pána).

V ďalšej časti odpovede sa dotýka oboch aspektov, ale viac zdôrazňuje okolnosti jeho príchodu pre Cirkev (verše 36-42) a ostatok Izraela (verše 27-31). V súlade s Danielovym proroctvom, v ktorom sa jeho pomenovanie *„Syn človeka“* vyskytuje prvýkrát (Daniel 7:13), nazýva svoj príchod *príchodom Syna človeka* alebo *dňom Syna človeka* (verš 27, 30, 36-39, 50). Tým, že vo veršoch 27, 37, 39 je v pôvodine slovo *parúzia*, rozumieme, že sa v pasáži veršov 15-50 hovorí hlavne o dvoch konkrétnych dňoch jeho príchodu, ale tiež aj o dobe druhej polovice posledného Danielovho „týždňa“.

Tento oddiel môžeme ukončiť konštatovaním, že starozákonné proroctvá o dni Hospodinovom týkajúce sa záchrany Božieho ľudu (ich druhý aspekt) sa v novozákonnej dobe naplnia v dni Pánovom a naplnia sa na dvakrát. V oboch prípadoch v jednom konkrétnom dni Pánom Ježišom pomenovanom ako *príchod Syna človeka*, resp. *deň Syna človeka*. [*Doplňujúca poznámka:* Starozákonné proroctvá o dni Hospodinovom majú dve stránky (aspekty). Hovoria o ňom ako o dni katastrof, trestov, hneve a súdoch a z druhej stránky (druhý aspekt) ako o dni záchrany Božieho ľudu z tejto doby. Podrobnejšie v článkoch „Boží hnev“ a „Deň Pánov“. Linky na tieto články sú uvedené za textom.]

Záver: K záchrane Božieho ľudu z veľkého (Jakobovho) súženia dôjde na dvakrát, a to: *vychvátením Cirkvi* do nebes a *zhromaždením ostatku Izraela do Jeruzalema*.

Starozákonní proroci prorokujúci o dni Hospodinovom, záchranu svätých Božích oznamovali z prebiehajúceho Jakobovho súženia – z neho -, nie z pred neho ani nie po ňom (Jeremiáš 30:7). Táto skutočnosť musí byť smerodajná a zaväzujúca aj pre nás, ktorí žijeme v posledných časoch novozákonnej doby očakávajúci príchod Pána. Doba záchrany (parúzia) Božieho ľudu (Cirkvi a ostatku Izraela) nastane až z už prebiehajúceho „dňa Pánovho“, z už prebiehajúceho Jakobovho súženia.

Napomínanie k bdelosti

Po tom, ako Pán Ježiš vysvetlil a upozornil, že jeho príchod pre Cirkev bude neočakávaný a prekvapivý, lebo o tom dni a hodine vie iba sám Otec, dôrazne upozorňuje svojich nasledovníkov k bdelosti (verše 42-51) a vernosti v službe, ktorá im je zverená. Niektoré jeho slová sú adresované Cirkvi, niektoré Izraelu a to, čo je všeobecné je adresované obom.

Veršom 51 pripomína Božiemu ľudu, primárne Izraelu, že sú ľudom zmluvy. Podľa starodávneho zvyku sa zmluvy uzatvárali tak, že sa rozťalo zvera, polovičky sa položili naproti sebe, zmluvné strany prešli pomedzi ne a tým prehlásili, že ak nedodržia zmluvu, nech sa im stane tak, ako tomu zvieraťu,

nech budú rozpoltení. Týmto Izraelu pripomína, že okrem Mojžišovej zmluvy sú aj pod Abrahámovou zmluvou, ktorá bola uzavretá práve takýmto spôsobom.

Izrael je od Abrahámových čias v zmluve s Hospodinom a od Mojžišových čias aj v Mojžišovej zmluve. V prítomnej dobe izraelský národ nie je zmierený s Hospodinom. Zmluvy ako národ nedodržuje, a tak mu hrozí to, že pri príchode Pána bude rozpoltený a časť z neho skončí tam, kde bude *plač a škrípanie zubami* (verš 51 a pozri určite aj Zachariáš 13:8-9 *„...On bude vzývať moje meno, a ja ho vyslyším. Poviem: Je mojím ľudom, a on povie: Hospodin, môj Boh*“ – verš 9). Boh svoj ľud nezavrhol. To je ale už iná téma.

Verš 51 sa netýka Cirkvi, netýka sa tých, ktorí sú novým stvorením v Kristovi Ježišovi (2. Korintským 5:17). Títo sú pod Novou zmluvou a sú Svätým Duchom zapečatení v Kristovi až ku dňu vykúpenia (Efezským 1:13, 4:30). A tiež: *„... dôverujem, že ten, ktorý započal vo vás dobré dielo, ho aj dokoná a zachová až do dňa Ježiša Krista*“ (Filipským 1:6).

Vyučovanie učeníkov o posledných časoch pokračovalo ďalej a nachádza sa aj v celej 25. kapitole Matúšovho evanjelia. Toto vyučovanie a udalosti v chráme boli jeho posledným verejným vystúpením. Ďalej nasledoval paschálny týždeň, ukrižovanie Ježiša Krista, jeho z mŕtvych vstanie a po štyridsiatich dňoch vzatie do nebies.

Ďalšie o druhom príchode

Dejiny sveta a dejiny spasenia nezvratne spejú k druhému príchodu Pána Ježiša Krista. Jeho opätovným príchodom sa zavŕši spasenie Božieho ľudu – povolaných z pohanov i Židov – a zánikom všetkých zemských kráľovstiev, dôjde ku skonania bezbožného sveta. Jeho príchod sa odohrá na pozadí nasledovných udalostí, ktoré spolu neoddeliteľne súvisia. Sú nimi:

A) Bude už prebiehať posledný, sedemdesiaty sedemročný Danielov „týždeň“ Izraelu vymeraných zvláštnych Božích jednaní (súdov). Šesťdesiatdeväť „týždňov“ už uplynulo a posledný, sedemdesiaty, je ešte len pred nami. Podľa všeobecnej mienky, tento „týždeň“ započne uzavretím mierovej zmluvy (zmluvy pokoja, Daniel 9:27; 2. Tesalonickým 5:3) medzi Izraelom a celosvetovým vládcom tej doby, z ktorého sa uprostred tohto posledného „týždňa“ vykľuje *syn zatratenia, Antikrist* (Daniel 9:27).

B) Bude prebiehať druhá polovica posledného Danielovho „týždňa“, v ktorej Antikrist už bude kruto vládnuť nad celým svetom. V tejto druhej polovici nastane kruté prenasledovania Izraela a ľudí hlásiacich sa ku Kristovi. Antikrist (šelma vystupujúca z mora) túto vládu dostane na dobu tri a pol roka (Zjavenie 13:2-8).

C) Bude prebiehať *Jakobovo* alebo *veľké súženie* (Daniel 12:1; Matúš 24:21). Toto súženie potrvá tri a pol roka a bude prebiehať v druhej polovici posledného Danielovho „týždňa“. Jakobovo súženie (Jeremiáš 30:7) je starozákonnými prorokmi predpovedaná doba súženia Izraela (Božieho ľudu) v rámci proroctiev o dni Hospodinovom. Tieto starozákonné proroctvá súčasne oznamujú aj vyslobodenie Božieho ľudu (svätých Najvyšších) z neho – z tohto, už prebiehajúceho Jakobovho, či veľkého súženia.

Druhý príchod v širšom a užšom mysle

Keď sa povie „druhý príchod Krista“ obyčajne sa nám v mysli vynorí predstava jeho viditeľného zostúpenia z neba na zem a jeho nasledujúce trvalé prebývanie tu na zemi až do jej zániku a stvorenia novej zeme a nového neba. Takto by bol jeho druhý príchod zúžený iba na dobu jeho viditeľného pobytu na zemi. Takto asi starozákonný ľud Izraela rozumel Jakobovmu súženiu a záchrane z neho (napríklad Jeremiáš, Ámos, Joel). Toto ale podľa novozákonných písiem nie je úplne presné a výstižné čo sa týka jeho pôsobenia v súvislosti s udalosťami, ktoré sa udejú na konci časov. Novozákonné písma upresňujú udalosti a dobu jeho druhého príchodu.

Kristovo konanie s týmto svetom na konci časov začne už pred jeho viditeľným príchodom. Začne už v dobe, keď bude ešte v nebesiach na Božom tróne (Zjavenie 5:5-6 a 6:1). Začne rozlamovaním siedmych pečati, čo je počiatok doby, ktorá je v novozákonných písmach pomenovaná ako „deň Pánov“[3)] a synonymickými výrazmi ako *ten deň*, *onen deň* – a skončí súdom pred veľkým bielym trónom, stvorením novej sme a nového neba a zostúpením nového Jeruzalema z nebies na zem.[3)] Takéto chápanie môžeme nazvať „príchod Pána Ježiša Krista v širšom zmysle slova“. V takomto ponímaní *druhým príchodom Pána Ježiša Krista* sa rozumie doba **od** rozlomenia prvej pečate (Zjavenie 6:1) až **po** súd pred veľkým bielym trónom (Zjavenie 20:15).

V takomto ponímaní časť druhého príchodu Krista prebehne neviditeľne ešte počas jeho pobytu v nebesiach, počas ktorej sa ešte bude nachádzať na Božom tróne. Bude to „počiatočná etapa“ jeho druhého príchodu a bude to obdobie rozlamovanie siedmych pečatí a trúbenia siedmych anjelov na siedmych trúbach.[3)] Počas hlasu siedmej trúby, na ktorej bude trúbiť siedmy anjel, dôjde k vychváteniu Cirkvi, k jej vzatiu zo zeme a k prvému vzkrieseniu. Vtedy Pán ešte nezostúpi na zem, s Cirkvou sa stretne v povetrí a spolu odídu do nebies.

Pán, spolu s Cirkvou, budú v nebesiach a budú tam aj počas vylievania siedmych čiaš Božieho hnevu, ku ktorému dôjde hneď po vychvátení Cirkvi. Vychvátením Pán Ježiš zachráni svoju Cirkev, Ženích zachráni svoju Nevestu od Božieho hnevu (1. Tesalonickým 1:10), ktorý bude vyliaty na celú zem. Vtedy v nebesiach dôjde aj k svadbe Baránkovej. Po skončení vylievania Božieho hnevu Pán Ježiš spolu so svojou manželkou Cirkvou zostúpi z nebies na zem.

Po zostúpení na zem, teda už na zemi, dôjde k bitke pri Harmagedone a zhromaždeniu do Jeruzalema po celom svete rozptýleného už spaseného posledného ostatku Izraela. K týmto dvom udalostiam dôjde po skončení posledného sedemročného Danielovho „týždňa“ a po nich na zemi nastane doba tisícročného kráľovstva Krista, ktoré Izrael očakával skrze oznamov svojich prorokov.

Udalosti a terminológia druhého príchodu – zhrnutie

Keď sa hovorí a píše o druhom príchode Pána Ježiša Krista, jeho príchod sa stotožňuje s vychvátením Cirkvi (s prvým vzkriesením) a záchranou pred Božím hnevom (1. Tasalonickým 1:10 a iné verše). Pozornosť sa sústreďuje na príjemnejšiu stránku jeho príchodu. Ostatné udalosti jeho príchodu akoby sa Božieho ľudu vôbec netýkali. Tak je to všeobecne zafixované v mysli Božieho ľudu. Takto sa o druhom príchode väčšinovo vyučuje v kresťanskom prostredí. Písmo o druhom príchode Pána Ježiša Krista však predkladá iný scenár.

V ďalšom texte stručne charakterizujeme udalosti druhého príchodu Pána z novozákonného pohľadu a uvedieme aj stručné vysvetlenie príslušných termínov.

1) V novozákonnom pohľade Písma počiatok *druhého príchodu Pána* je totožný s počiatkom *dňom Pána*[3)]. *Deň Pána* a tým aj *druhý príchod Pána*, začína rozlamovaním siedmych pečatí a pokračuje trúbením siedmych anjelov na siedmych trúbach. To bude doba katastrof – doba vylievania **Baránkovho hnevu** (Zjavenie 6:16-17)[4)]. Boží ľud v tejto dobe bude na zemi, ale Baránkov hnev na neho nedopadne, Baránkov hnev sa Božieho ľudu netýka. Ženích nevyleje svoj hnev na svoju Nevestu. Toto obdobie skončí hlasom siedmej trúby, počas ktorého Cirkev bude vychvátená zo zeme v ústrety Pánovi. Deň, v ktorom k tomu dôjde, k parúzii, je Pánom Ježišom Kristom nazvaný *dňom Syna človeka* (Matúš 24. kapitola – píšeme o ňom vyššie) a apoštol Pavel o ňom do Filíp píše ako o *dni Ježiša Krista* (Filipským1:6, 9).

2) *Deň Pána Ježiša Krista*, *deň Kristov* (parúzia; Filipským 1:6, 9). Je to jeden konkrétny deň, v ktorom si Pán Ježiš Kristus príde pre tých, ktorí mu – či živí, či mŕtvi –, patria. K vzkrieseniu mŕtvych a zo zeme vychvátemiu živých dôjde v okamihu, v zlomku sekundy. Podľa 1. Korintským 15:51 a Zjavenia Jána 11:15 k tejto udalosti dôjde pri hlase siedmej, poslednej trúby, na ktorej bude trúbiť siedmy anjel. O tejto udalosti podrobne píšeme v cykle článkov nachádzajúcich sa na adrese Vychvátenie Cirkvi.

Keď z Biblie, nie z iných zdrojov, uchopíme a porozumieme čo je deň Pánov a tým aj čo je druhý príchod Pána, nebudeme môcť umiestniť (lokalizovať) vychvátenie Cirkvi (deň Kristov) inde než do druhej polovice Danielovho „týždňa“, čiže do tri a pol ročného Jakobovho, či veľkého súženia – a to konkrétne do času, keď bude znieť hlas siedmej trúby na ktorej bude trúbiť siedmy anjel. Tým seba a iných uchránime od zvodu, ako o umiestnení vychvátenie inde než do druhej polovice posledného Danielovho „týždňa“ píše apoštol Pavel do Tesaloník: *„Nech vás nikto nezvedie nijakým spôsobom, lebo deň Kristov nenastane, kým prv nepríde odpadnutie, a nebude zjavený človek hriechu, syn zatratenia“* (2. Tesalonickým 2:3 – podľa prekladu prof. Roháčka). V iných prekladoch na mieste výrazu „deň Kristov“ stojí výraz „deň Pánov“. To ale na veci nič nemení, lebo obe udalosti nastanú až potom, ako sa syn zatratenia (Antikrist) posadí do chrámu a ten sa do chrámu posadí uprostred posledného Danielovho „týždňa“ (Daniel 9:27).

3) Súd pred *súdnou stolicou Kristovou* (2. Korintským 5:10). K tejto udalosti dôjde po vychvátení Cirkvi niekde v nebesiach. Tam bude posúdené, čo Božie dieťa na zemi postavilo na základ, ktorým je Ježiš Kristus. Obdrží, alebo neobdrží, odmenu (1. Korintským 3:11-15).

4) *Svadba Baránkova* Dôjde k nej v nebesiach po súdnej stolici Kristovej (Zjavenie 19:7-9).

5) *Zostúpenie Pána* z nebies dolu na zem (epifánia). Pán Ježiš zostúpi z neba na zem. Bude to jeho viditeľný príchod. Spolu s ním prídu všetci, ktorí mu patria, kompletne celá Cirkev – nikto nebude chýbať, nikto nebude navyše. Pán Ježiš príde so svojou manželkou Cirkvou (Zjavenie 19:11-16).

6) *Bitka pri Harmagedone* Dôjde k nej po zostúpení Pána na zem – bitka sa odohrá na zemi (Zjavenie 16:16, 19:19-21).

7) *Zhromaždenie ostatku Izraela* Zachránený posledný ostatok Izraela je rozptýlený po celej zemi. Pán Ježiš pošle svojich anjelov a zhromaždí ho k sebe do Jeruzalema (Matúš 24:31).

K udalostiam uvedených v bodoch 2) až 7) dôjde až potom, ako Pán Ježiš Kristus prevezme Kráľovstvo a Panstvo (Zjavenie 11:15, 17, 19:6, 16), ktoré mu súdnym rozhodnutím v nebesiach už

bolo dané prv (Daniel 7:13-14; Matúš 28:18), ale jeho právoplatnosť bola odložená až do hlasu siedmej (poslednej) trúby siedmeho anjela (Skutky 3:21; Zjavenie 10:7). Pán Ježiš odíde z trónu v nebesiach až potom, ako prevezme kráľovstvo a prvé čo urobí je, že príde pre svoju nevestu Cirkev.

Poznámka Témy uvedené v bodoch 3) – 7) ešte nie sú spracované vo forme článkov.

Poznámky (A-D) a zdroje (1-3)

A) Podľa Marka 13:3 *„A keď sedel na Olivovom vrchu, naproti chrámu, opýtali sa ho osobitne Peter, Jakob a Ján a Andrej“.* Keď na Olivovom vrchu hovoril o budúcich veciach, boli s ním len jeho štyria apoštoli.

Vtedy s ním neboli iní z jeho apoštolov ani nikto z jeho širšieho okruhu učeníkov. Treba prísne rozlišovať kedy je reč o učeníkoch a kedy iba o apoštoloch. Tak to bolo aj s vyučovaním o Božom kráľovstve počas štyridsať dní po vzkriesení. Pán Ježiš aj o tomto vtedy vyučoval len svojich apoštolov, nie aj iných učeníkov (Skutky 1:3).

Treba rozlišovať, kedy Pán hovoril k učeníkom a kedy iba k apoštolom, lebo Cirkev je postavená na Pánovi a iba na apoštoloch a prorokoch (Efezským 2:20), nie je postavená na všetkých učeníkoch. Pritom všetci apoštoli a proroci sú učeníci Pána Ježiša Krista, ale nie všetci učeníci sú apoštoli či proroci, alebo oboje.

B) Podľa apoštola Pavla k tejto parúzii (vychváteniu Cirkvi) dôjde až potom, ako sa naplní počet pohanov určených na spasenie (Rímskym 11:25). Keď dôjde k vychváteniu Cirkvi, bude to znamenať, že všetci určení z pohanov sú už spasení a z pohanov už nikto viac spasený nebude. Táto skutočnosť je dôležitá aj pre určenie datovania vychvíáenia Cirkvi.

C) O vychvátení Cirkvi píšeme v cykle článkov Vychvátenie Cirkvi.

D) K záchrane posledného ostatku Izraela dôjde po vychvátení Cirkvi, ale ešte v rámci posledného Danielovho „týždňa“ – ešte v rámci Jakobovho súženia. Spasenie ostatku Izraela považujeme za inú tému. Tu o nej hovoríme len okrajovo. Podrobne sa jej budeme venovať na inom mieste.

1) Zdroj *J. D. Douglas a iní, Nový biblický slovník*, tretie vydanie, Návrat domů, Praha 2017, str. 435

2) Vysvetlenie pojmu *parúzia* sa nachádza v článku Vychvátenie Cirkvi – 3. časť (Doplnok A).

3) Téme „deň Pánov“ je venovaný článok na adrese Deň Pánov

4) Článok o Božom hneve sa nachádza na adrese Boží hnev

Umiestnené: 19. novembra 2025

Doplnené: 22. decembra 2025

Prechod na stránku Deň Pánov

Prechod na článok Boží hnev

Prechod na Najnovšie články na stránke

Prechod na úvodnú stránku – Úvod